

Arrest

nr. 304 170 van 29 maart 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. DAGYARAN
Dageraadstraat 44
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. DAGYARAN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben, soenniet en Pashtun te zijn. Uw vader was een dokter voor het IRC (International Rescue Committee), de Rode Halve Maan en voor de Afghaanse organisatie Watan en werd 3 jaar geleden vermoord door de taliban na bedreigingen ontvangen te hebben. Uw oudste broer en diens echtgenote waren eveneens dokters. Ook zij kregen bedreigingen en u bent met de hele familie samen gevlucht. Ondertussen bevinden uw andere familie leden zich in Gebiza, Turkije. U ging naar school tot de 9e graad en stopte wanneer uw vader vermoord werd. Nadat u stopte met school bleef u gewoon thuis. U zorgde voor de kinderen thuis en kreeg soms les van de imam in de moskee. Drie maanden nadat uw vader vermoord werd kwamen de taliban uw broer opzoeken bij u thuis. U was toen thuis en vertelde dat uw broer niet thuis was. Ze geloofden u niet dus u werd geslagen en toen vonden ze in het huis ook documenten van het werk van uw vader. Ze hebben er u vragen over gesteld en ze nadien in brand gestoken. Ze vertelden u dat uw broer zich de volgende dag om 10 uur moest aanbieden. U heeft hem dan op de hoogte gebracht en

hij zei dat u samen met uw jongere broers naar hem moest komen en jullie samen zouden weggaan. Die nacht zijn jullie vertrokken.

U diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 21 februari 2022.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor: de taskara van u, uw vader en uw broer, werkdocumenten van uw vader, broer en schoonzus, een schooldocument van uw broer, een trouwcertificaat van uw broer en uw schoonzus.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U haalde tijdens uw persoonlijk onderhoud aan dat u tijdens uw vluchtroute naar België betrokken was bij een auto ongeval en daardoor verminderd zicht heeft en hoofdpijn ervaart. U heeft echter geen attesten mee om dergelijke klachten te staven. Ook wanneer u aan het begin van het onderhoud gevraagd werd hoe het met u ging, antwoordde u zonder meer goed en maakte u geen melding van deze problemen. Het is slechts wanneer u gewezen werd op een document dat u beschrijft als zijnde van uw vader, waar de naam van uw broer op stond, dat u voor het eerst spreekt over het ongeval (CGVS, p. 14). Er werd u ook tot tweemaal toe gevraagd in het onderhoud medische attesten die betrekking hebben op de door u vermelde klachten door te sturen, hetgeen u tot op heden niet gedaan heeft (CGVS, p.14; p.19). Uit uw verklaringen blijkt evenmin dat u niet in staat zou zijn om op zelfstandige wijze deel te nemen aan een asielpprocedure.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de verklaringen die u aflegde op het CGVS tegenstrijdig zijn met uw verklaringen die u eerder bij de DVZ aflegde. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u problemen had met de taliban omdat uw vader in het leger diende (DVZ MENA fiche, p.4). Hiermee geconfronteerd tijdens het onderhoud op het CGVS, verklaarde u dat u had gezegd dat hij voor de overheid werkte maar dat u niet had gezegd dat hij bij het leger was (CGVS, p.4). Het is echter volstrekt ongeloofwaardig dat er zou worden neergeschreven dat uw vader bij het leger werkte zonder dat u dat zelf aanhaalde.

Eveneens verklaarde u op uw eerste onderhoud op 21 februari 2022 in uw MENA fiche bij de DVZ dat uw familieleden, met uitzondering van uw broer A.H. (...), zich in Batikot, Afghanistan bevonden (DVZ MENA fiche, p.3). Later wijzigde u uw verklaring en gaf u aan dat ze zich in Gebiza, Turkije bevinden (CGVS, p.5). Uiteraard is het mogelijk dat uw familie verhuisd is in de loop van de tijd. Echter werd u gevraagd hoelang ze zich al in Gebiza, Turkije bevonden, waarop u antwoordde dat dat zo is sinds jullie vertrek. U bevestigde dan ook dat jullie met z'n allen samen gevlucht waren (CGVS, p.5). Dit is echter onverzoenbaar met uw eerdere verklaringen volgens dewelke uw familie zich op het moment van uw interview bij de DVZ, lang na uw vertrek, nog in Afghanistan zou bevinden. Geconfronteerd hiermee kon u geen verklaring geven hiervoor en antwoordde u simpelweg 'Nee.' (CGVS, p.5).

Vervolgens dient opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de beroepsactiviteiten van uw vader en dus ook niet aan de daaruit voortvloeiende problemen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over uw vaders beroep te vaag bleven. U heeft geen idee hoe uw vader begonnen is met de job, hoe lang hij als dokter heeft gewerkt, wie zijn collega's of overste waren, hoeveel hij betaald werd en in welke dorpen of steden hij werkzaam was. Daarnaast kan u ook geen enkele anekdote vertellen over uw vaders werklevens en heeft u zelfs geen flauw idee wat voor een dokter uw vader was. Wanneer het u gevraagd werd antwoordde u dat hij een dokter voor de mensen was maar u niet precies weet van wat (CGVS, p.11).

Wanneer er dan doorgevraagd werd over wat hij het meeste wist, antwoordde u dat hij veel talen sprak en ook goed was in administratieve taken (CGVS, p.11). Wanneer u gevraagd werd welk materiaal hij zoal meehad, antwoordde u enkel zijn computer (CGVS, p.11) en niks van medisch materiaal. Naast administratieve taken was de enige andere omschrijving die u van zijn job kon geven, het uitdelen van pakketten aan arme families die niks hadden (CGVS, p.10). Volgens uw verklaringen werkte uw vader in de regio van Nangarhar maar kwam hij wel elke avond opnieuw naar huis (CGVS, p.10). Het is ongeloofwaardig dat uw vader een dokter zou geweest zijn en u in alle jaren dat hij een dokter was niets te weten kwam over wat zijn specialisatie precies is. Dat hij verder nooit meer nodig had dan een computer en u verschillende malen herhaalt hoe hij administratieve taken uitvoerde, dragen bij tot de onwaarschijnlijkheid dat uw vader een dokter was.

Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de job van uw vader kan er ook geen geloof gehecht worden aan de daaruit volgende vervolgingsfeiten en toont u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan.

Over deze vervolgingsfeiten dient het volgende opgemerkt te worden.

Vooreerst heeft u geen idee wanneer de bedreigingen aan uw vaders adres begonnen. U werd tot 3 keer toe gevraagd wanneer deze ongeveer begonnen zijn maar slaagde er niet in te antwoorden op de vraag (CGVS, p.12). U gaf echter wel aan dat hij met u over de bedreigingen sprak (CGVS, p.12). Dat u dus geen schatting kan maken van wanneer de bedreigingen begonnen zijn of hoelang deze reeds bezig waren voordat uw vader vermoord werd, schaadt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Daarnaast is het vreemd dat uw vader tegen u over deze bedreigingen sprak, terwijl u uw gebrekkige kennis over de inhoud en omstandigheden van zijn job weet u aan het feit dat u nog een kind was en hij er u dus niet over vertelde (CGVS, p.12). Dat uw vader u te jong achtte om over zijn dagelijkse bezigheid te vertellen maar er geen graten in zag om u in te lichten over zijn bedreigingen van de taliban, is allerm minst plausibel.

U legde ook een aantal werkdocumenten van uw vader voor. U verklaarde echter dat wanneer de taliban naar uw huis kwamen na de moord op uw vader, ze alles kapot gegoooid hadden, de computer hadden vernield en alle papieren en documenten gescheurd en verbrand hadden (CGSV, p.13). Geconfronteerd met de eigenaardigheid dat u, ondanks dat al zijn documenten verbrand of gescheurd waren, toch documenten van uw vader voorlegde, antwoordde u dat het uw broer was die deze opstuurde en hij deze mogelijks ooit nodig had voor zijn cv (CGVS, p.15). Geconfronteerd met het feit dat hij ze dan allemaal zou hebben en niet enkele, waarvan sommige erg gedateerd, kon u enkel antwoorden dat u niet zo hoog geschoold bent en deze documenten van uw broer kreeg wanneer u hem vroeg naar documenten (CGVS, p.15). Een verklaring die niet weet te overtuigen.

Over de documenten die u wel bij heeft, weet u tevens weinig tot niets te vertellen. U kent geen van de locaties waar uw vader werkte, hoewel deze gewoon vermeld staan op de voorgelegde documenten (CGVS, p.14). Van een verzoeker internationale bescherming kan op z'n minst verwacht worden dat die zich informeert over de documenten die hij voorlegt.

Bovendien gaf u tegenstrijdige verklaringen over het aantal keer dat uw vader bedreigd werd. Eerst zei u dat de taliban hem een paar keer bedreigd hadden, terwijl u later zei u dat hij maar 1 keer bedreigd werd (CGVS, p.12).

Over de verklaringen omtrent de job van uw broer en de daaruit volgende problemen dient het volgende te worden opgemerkt.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 (<https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat er in het algemeen geen sprake is van een situatie waarin alle gezondheidspersoneel te maken krijgt met vervolging. Het is bijgevolg aan u om specifieke redenen aan te brengen waarom in dit geval wel een nood aan bescherming zou zijn. Eventuele vervolging van personen met dit profiel hangt af van specifieke elementen, zoals onder andere gender, (gepercipieerde) links met bepaalde partijen in het conflict en betrokkenheid bij activiteiten die ingaan tegen de normen en waarden van de taliban of die gepercipieerd worden als ingaand tegen de belangen van de taliban. U dient bijgevolg aan te tonen waarom uw broer, en daardoor ook u, een nood aan bescherming zou hebben omwille van deze functie. U bent hier niet in geslaagd.

U verklaarde dat de dorpelingen op de hoogte waren van wat uw broer deed (CGVS, p.10). U gaf ook aan dat u leefde in een dorp dat onder taliban controle was (CGVS, p. 7). Het is dus aannemelijk dat ook de taliban leden in uw dorp op de hoogte waren van de job van uw broer. Volgens uw verklaring begon uw broer na een studie van 7 jaar als dokter te werken (CGVS, p.14). Volgens de door u voorgelegde documenten is uw broer afgestudeerd in februari 2019. Hij was dus al minstens 2 jaar aan het werk als dokter. U verklaarde eveneens dat de taliban niet op de hoogte waren van de job van uw broer en het moment dat ze het te weten kwamen, ze naar uw huis kwamen om hem te zoeken (CGVS, p.17). Het is echter niet geloofwaardig dat u in een taliban gecontroleerd dorp woonde en de taliban nooit eerder wisten wat het beroep was van uw broer, zeker omdat jullie het niet probeerden te verbergen en dorpelingen het dus gewoon wisten. Het is daarnaast, in het licht van bovenstaande COI, niet aannemelijk dat de taliban zonder enige reden op zoek zouden gaan naar uw broer enkel en alleen omdat hij werkzaam was als dokter.

Daarnaast gaf u aan dat u ook gevraagd werd zich samen met uw broer te melden in hun commissie. U verklaarde dat iedereen die er uitgenodigd werd vermoord werd (CGVS, p.16). Het is in de eerste plaats niet plausibel dat de taliban ook u zou willen vermoorden louter omdat uw broer een dokter was. Het is daarnaast niet logisch, dat ze u aantreffen in de woning en daarna gewoon vertrekken en u op vrije voeten laten als het hun bedoeling was u te vermoorden.

U verklaarde vervolgens dat u uw broer op de hoogte bracht en jullie toen allemaal samen gevlucht zijn, zo'n 20 dagen voor de machtsovername (CGVS, p.15). Het is echter niet geloofwaardig dat uw broer op dat moment met u vertrokken is, aangezien de werkdocumenten die u voorlegde dateren van een latere datum. Zo legt u een certificaat voor van het Rode Kruis, dat dateert van 24 augustus 2021. Daarnaast legde u een werkcertificaat voor van de Relief Humanitarian Development Organization, waarin bevestigd wordt dat uw

broer werkzaam was als vaccinatie supervisor van 1 januari 2022 tot 28 februari 2022. Uit deze documenten blijkt dat uw broer lang na uw vertrek nog aanwezig was in Afghanistan en werkzaam bleef als dokter. Geconfronteerd hiermee zei u dat dat niet mogelijk was en de datum mogelijk niet klopte op het document (CGVS, p.16). Het is echter weinig plausibel dat de organisatie in kwestie documenten zo verkeerd in de toekomst zou dateren.

Het spreekt dan ook voor zich dat het ongeloofwaardig is dat u dermate in gevaar zou zijn dat u het land moest verlaten terwijl uw broer, diegene wiens job de enige oorzaak van uw problemen is, zonder problemen verder wist te werken, lang nadat u land verliet.

De overige door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen.

Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

De taskara's van uw vader, broer en u zijn een loutere aanwijzing van uw identiteit, die hier niet ter discussie staat. Over de werkdocumenten van uw vader, uw broer en diens vrouw was u totaal niet geïnformeerd en u verwisselde zelf die van uw broer met die van uw vader (CGVS, p.14). Het trouwcertificaat bewijst louter dat uw broer en schoonzus getrouwd zijn, hetgeen hier niet betwist wordt.

Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofdte persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar

het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan. Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere

aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U maakt evenmin aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt

veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key

socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

Met betrekking tot de tewerkstelling van zijn vader, geeft verzoeker aan:

*“De verzoeker verklaarde namelijk tijdens het CGVS interview dat hij zowel hier als in zijn DVZ interview verklaarde/bedoelde dat zijn vader voor de overheid werkt. Hier zal een of andere miscommunicatie hebben plaatsgevonden aangezien voor het leger werken ook voor de overheid werken is. Tijdens interviews kunnen misverstanden ontstaan door taal- en culturele verschillen, evenals fouten van de tolk. De verzoeker kan mogelijk bepaalde nuances niet goed hebben begrepen of geuit, wat kan leiden tot inconsistenties in de verstrekte informatie.
(...)”.*

Betreffend de huidige woonplaats van zijn familie, stelt verzoeker:

*“Zoals de verzoeker klaar en duidelijk heeft verteld in zijn CGVS interview woont zijn gezin momenteel in Turkije. Het is mogelijk dat er zich een vergissing heeft plaatsgevonden bij zijn DVZ interview
(...)”*

Het argument van het CGVS kan niet worden aanvaard aangezien het uit de context wordt gehaald.”

Waar hem vage verklaringen worden verweten over de job van zijn vader, betoogt verzoeker:

“Aangezien de verzoeker aangeeft jong te zijn geweest op het moment dat zijn vader als dokter werkte, kan het zijn dat hij niet actief betrokken was bij de professionele aspecten van zijn vaders leven. Het is niet ongebruikelijk dat kinderen niet veel weten over de specifieke details van het werk van hun ouders, vooral als er weinig openlijke communicatie over is.

Bovendien wijst het feit dat de verzoeker zijn vader beschrijft als een “dokter voor de mensen” op een beperkt begrip op jonge leeftijd. Het kan zijn dat de verzoeker op dat moment niet de educatieve achtergrond had om de complexiteit van zijn vaders beroep volledig te begrijpen.

(...)”

Het benadrukken van talenkennis en administratieve vaardigheden geeft wederom aan dat de verzoeker mogelijk meer bekend is met de niet-medische aspecten van zijn vaders werk. Het is niet ongebruikelijk dat kinderen zich meer bewust zijn van de bredere vaardigheden van hun ouders dan van de technische details van hun beroep.

Het feit dat de verzoeker aangeeft dat zijn vader alleen zijn computer meenam, kan worden verklaard door de aard van administratieve taken. Voor medische praktijkvoering zijn specifieke benodigdheden vereist, maar deze hoeven niet noodzakelijk dagelijks van de praktijk naar huis te worden meegenomen. Het is niet vanzelfsprekend dat dokters hun gerief mee naar huis nemen, in tegendeel horen zij eigenlijk zelfs in de praktijk te blijven.”

Aangaande de motivering inzake de werkdocumenten van zijn vader, voert verzoeker aan:

“Het feit dat de verzoeker aangeeft dat zijn broer de documenten heeft opgestuurd, suggereert dat er mogelijk nog kopieën van de originele documenten beschikbaar waren. Ook de recente datering verklaard meteen dat het mogelijks kopieën zijn. Het toch bezorgen van documenten getuigt eigenlijk van een zeer positieve houding en medewerking aan zijn asielrelaas zo correct mogelijk te ondersteunen, iets wat eigenlijk in zijn voordeel zou moeten spelen in plaats van dat hij hierop bekritiseerd wordt.

Ook het benadrukken van het feit dat de verzoeker niet hooggeschoold is en vertrouwt op de hulp van zijn broer voor dergelijke zaken, kan aantonen dat zijn begrip van documenten, vooral in een complexe situatie zoals deze, beperkt kan zijn. Dit kan verklaren waarom hij niet alle details over het documentbeheer begrijpt.

Door te benadrukken dat de verzoeker zijn best heeft gedaan om documenten te verzamelen, ondanks de uitdagingen die hij heeft ondervonden, kan worden betoogd dat zijn verklaring consistent is met de omstandigheden en zijn oprechte poging om zijn zaak te ondersteunen.

(...)”

Bovenstaande argumenten van het CGVS kunnen niet worden aanvaard aangezien ze uit de context zijn gehaald en onredelijk zijn.”

Omtrent de kennis van en de houding van de taliban ten overstaan van de job van zijn broer, betoogt verzoeker:

“Het feit dat de dorpelingen op de hoogte waren van het beroep van de broer betekent niet noodzakelijk dat deze informatie zich wijdverspreid had verspreid, vooral onder de taliban-leden in het dorp. Het is mogelijk dat de dorpelingen, om welke reden dan ook, deze informatie al dan niet bewust niet met de taliban deelden.

In een door de taliban gecontroleerd dorp kunnen de dorpelingen terughoudend zijn om informatie te delen die als ongunstig wordt beschouwd door de taliban. Dit kan verklaren waarom de taliban mogelijk niet eerder op de hoogte waren van het beroep van de broer, zelfs als de dorpelingen het wisten.

Het is ook mogelijk dat dorpelingen, ondanks het feit dat ze op de hoogte waren van het beroep van de broer, uit angst voor vergelding door de taliban hebben gezwegen en deze informatie niet met de taliban hebben gedeeld.

Er is dus zeker een logica achter de woorden van de verzoeker en geen reden van het CGVS om deze ongegrond op basis van assumpties in twijfel te trekken.”

Inzake de werkdocumenten van zijn broer, doet verzoeker gelden:

“De verzoeker heeft duidelijk standgehouden dat de data niet zullen kloppen op de documenten en dat er iets zal zijn fout gelopen, wat niet heel raar is. Het is mogelijk dat de documenten met vertraging zijn opgesteld en gedateerd om verschillende redenen, zoals administratieve achterstanden, trage verwerking van gegevens of andere logistieke redenen.

Documentatieprocessen in conflictgebieden kunnen vaak onregelmatig verlopen. Ook gezien de chaotische situatie en onrust in Afghanistan na de machtsovername door de taliban, kan de nauwkeurigheid van administratieve procedures en documentatie in het gedrang zijn gekomen. Documenten kunnen onnauwkeurigheden bevatten als gevolg van de tumultueuze omstandigheden.

Tenslotte is de verzoeker ook ongeschoold en kan hij zelf niet lezen noch schrijven, wat ook verklaard waarom hij deze fouten niet eerder zelf heeft kunnen opmerken.

(...)

Bovenstaande argumenten van het CGVS kunnen niet worden aanvaard aangezien ze ongegrond, subjectief en onredelijk zijn.”

Verzoeker vervolgt:

“Het feit dat er bepaalde tegenstrijdigheden ingeslopen zijn in verzoekers asielrelaas, doet geen afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Uit psychologisch onderzoek blijkt ook dat wanneer iemand vaker wordt geïnterviewd overeen bepaalde gebeurtenis, hij niet altijd consistent is in zijn verhaal. Dit geldt ook wanneer een gebeurtenis daadwerkelijk heeft plaatsgevonden. Deze inconsistentie is niet per se een teken van ongeloofwaardigheid.

(...)

Verzoeker wenst te benadrukken dat verzoeker wil erop wijzen dat hij lijdt aan een ernstigedepressie en dat zijn angst nog steeds geldt.”

Verzoeker wijst vervolgens op de risicogroepen die worden aangewezen in de *Country Guidance* van januari 2023 van EASO en stelt:

“Het is aldus duidelijk dat verzoeker in casu nood heeft aan internationale bescherming.”

“Daarnaast wenst verzoeker te benadrukken dat, uit informatie waar verzoeker over beschikt (Algemeen Ambtsbericht Afghanistan, maart 2022), blijkt dat het merendeel van de terugkeerders uit Afghanistan ook geweld vrezen bij terugkeer naar Afghanistan.

(...)”

Verzoeker gaat in zijn verzoekschrift daarna in op zijn ‘verwestering’. Hij voert aan:

“Verzoekende partij verliet Afghanistan reeds enige tijd geleden, met name op 2021.

Verzoekende partij kwam in België aan op 21.2.2022 en zij diende hier op 21.2.2022 een verzoek om internationale bescherming in.

Ondertussen heeft de Taliban de macht gegrepen in Afghanistan, waardoor verzoekende partij een bijkomende vrees heeft om beschouwd te worden als “afvallige”, “niet-gelovige”, “geen goede moslim”, et cetera.

De vrees van verzoeker heeft bijgevolg eveneens te maken met het feit dat zij zich al jaren niet meer in Afghanistan bevindt en zich anders is beginnen te gedragen en kleden. Zij luistert bovendien heden ten dage ook naar Westerse muziek. Deze vrees kadert zich binnen het meer uitgebreide concept van verwestering of europeanisering.”

Verzoeker tracht vervolgens aan te tonen, aan de hand van een uitgebreid betoog op basis van algemene landeninformatie, dat hij in Afghanistan riskeert te worden gevisieerd of vervolgd omwille van zijn (gepercipieerde) ‘verwestering’.

Verzoeker concludeert:

Hierboven werd door middel van objectieve en verifieerbare bronnen aangetoond dat er een risico op vervolging kan bestaan bij eventuele terugkeer naar Afghanistan vanwege de verwestering van verzoekende partij.

Dit risico heeft zich evenwel nog niet geopenbaard omwille van de simpele reden dat verzoekende partij niet is teruggekeerd naar Afghanistan en zich nog steeds op het Belgische grondgebied bevindt. Doch kan men niet zomaar stellen, zonder degelijk onderzoek te voeren naar dit risico, dat het risico onbestaande zou zijn.

De verwerende partij had op zijn minst moeten onderzoeken of er sprake is van een persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming in hoofde van verzoekende partij, rekening houdende met alle elementen die voor haar liggen.

Uw Raad oordeelde, met betrekking tot dit risico, recentelijk in het geval van een persoon die sinds 2018 in België verblijft en voor wie het CGVS overging tot een beslissing niet-ontvankelijk volgend verzoek als volgt:

(...)”

Verzoeker doet voorts een algemene, theoretische uiteenzetting, aan de hand van rechtspraak en rechtsleer, inzake de nood aan een toekomstgericht onderzoek in het kader van de beoordeling van een nood aan internationale bescherming. Vervolgens geeft hij aan:

“In dit opzicht is het profiel van verzoekende partij als verwesterd persoon die zich reeds langere tijd buiten het Afghaans grondgebied bevindt, een gegeven dat aanleiding moet geven tot een bijzonder voorzichtig onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, gezien de Taliban er de controle uitoefenen (zie supra).

Gezien dit gegeven moet het voordeel van de twijfel (zie infra) dan ook ruim worden toegepast, zowel op de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekende partij, als op de zwaarwichtigheid van de aangehaalde feiten en de hieruit voortvloeiende vrees, alsook de actualiteit ervan.

Er moet worden besloten dat verzoekende partij een risico op vervolging of op ernstige schade in geval van terugkeer naar het land van herkomst voldoende aannemelijk heeft gemaakt.”

Verzoeker geeft nog enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming en het principe van het voordeel van de twijfel.

Verzoeker concludeert:

“Op grond van bovenstaande overwegingen dient te worden besloten dat verzoekende partij wel degelijk een gegronde vrees voor persoonlijke en doelgerichte vervolging koestert omwille van haar risicoprofiel en dat zij in geval van terugkeer naar Afghanistan het risico loopt het slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Overwegende dat krachtens artikel 1A van het Verdrag van Genève inzake vluchtelingen elke persoon die een gegronde vrees voor vervolging heeft als gevolg van, onder meer, zijn (toegerekende) politieke opvattingen en zijn sociale groep, erkend dient te worden als vluchteling;

Dat verzoekende partij op duidelijke wijze haar vrees voor vervolging door de Taliban geïdentificeerd heeft tijdens haar persoonlijke onderhoud op het CGVS;

Dat verzoekende partij bovendien een bijkomende vrees heeft nu dat de Taliban de controle verworven heeft, met name deze van beschouwd te worden als verwesterde persoon.

Ter zake kan ook dienstig verwezen worden naar wat hierover uiteen wordt gezet in het reeds aangehaalde Nansen-rapport en de aldaar geciteerde bronnen en rechtspraak, dewelke hieronder integraal worden overgenomen:

(...)

Rekening houdend met het bovenstaande dient aan verzoekende partij dan ook de status van vluchteling te worden toegekend.

In het licht van bovenstaande elementen, met name het verhoogd risicoprofiel van verzoekende partij, kan gesteld worden dat het CGVS de zaak niet voldoende heeft bestudeerd en dat de beslissing dus het artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 en artikel 1 A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 schendt.

In het licht van bovenstaande elementen, schendt het CGVS ook het zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen).

De motivatie van de bestreden beslissing is onvoldoende en de CGVS schendt dus ook artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.”

2.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In zoverre in de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat hij niet in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, schendt de bestreden beslissing volgens verzoeker de volgende bepalingen (en beginselen):

“• art. 3 van het EVRM;

• art. 48 van de Vreemdelingenwet;

• de artikelen 48/2, 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet;

• de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering);

• het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen).”

Verzoeker geeft een overzicht van en enkele theoretische beschouwingen inzake enkele van de aangevoerde bepalingen en beginselen en geeft aan dat zijn fysieke integriteit ernstig in gevaar zou worden gebracht bij een terugkeer naar Afghanistan en dat hij *“deel uitmaakt van een kwetsbare groep die op systematische wijze het voorwerp uitmaakt van praktijken die in strijd zijn met de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.”*

Verzoeker stipt in dit kader vooreerst aan dat de motivering in de bestreden beslissing lijnrecht ingaat tegen hetgeen UNHCR aanbeveelt. *“Verwerende partij motiveert niet op afdoende wijze waarom zij deze duidelijke aanbevelingennaast zich neerlegt, noch haalt zij bronnen aan die het tegenovergestelde beweren van wat deze aanbevelingen stellen.*

De motivering van verwerende partij is op dit punt al te voorbarig en getuigt van eenoverhaaste beslissing die genomen werd in hoofde van verzoekende partij. Immers, hieronder zal aangetoond worden dat, indien men alsnog reeds een beslissing wil nemen omtrent de nood aan subsidiaire bescherming, er wel degelijk gronden bestaan om deze status toe te kennen.”

Verzoeker betoogt vervolgens dat *“Subsidiaire bescherming kan worden toegepast in situaties van economischecrisis/hongersnood”*. In dit kader doet hij een theoretisch betoog en geeft hij aan:

“De huidige humanitaire crisis in Afghanistan, de hongersnood die het leven van een groot deel van de bevolking bedreigt, is duidelijk het gevolg van het optreden van actoren. De machtsovername door de Taliban en hun huidige beleid, in combinatie met corruptie en eerdere conflicten, hebben ertoe geleid dat het land uiterst kwetsbaar is wat betreft de zelfvoorziening op het gebied van voedsel.

In tegenstelling tot het “Nieuw beleid voor de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming uit Afghanistan” van verwerende partij moet men aan Afghanen die niet in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus, de subsidiaire beschermingsstatus verlenen omwille van het risico op onmenselijke of vernederende behandeling in verband met de humanitaire crisis en de hongersnood in Afghanistan.

Uw Raad oordeelde ter zake in haar arrest van 31.03.2022:

(...)”.

Verzoeker gaat verder in op de veiligheidssituatie in Afghanistan. Met betrekking tot de motivering die dienaangaande is opgenomen in de bestreden beslissing, doet hij gelden:

“Dat hierboven reeds werd aangehaald dat UNHCR van mening is dat de situatie in Afghanistan uitermate onvoorspelbaar blijft (zie supra), wat tevens door Uw Raad bevestigd werd (zie infra).

Dat het hierboven aangehaalde rapport van Nansen eveneens wijst op verschillende objectieve bronnen waaruit blijkt dat de reeds erg zorgwekkende veiligheidssituatie in Afghanistan enkel maar zal verslechteren onder het Taliban-bewind.

Dat er informatie beschikbaar is die aantoont dat er nog steeds sprake is van geweld, weliswaar voornamelijk doelgericht van aard, maar waarbij burgers eveneens het slachtoffer zijn”.

Verzoeker doet voorts een uitgebreid betoog, aan de hand van landeninformatie en rechtspraak, betreffende de veiligheidssituatie in Afghanistan.

Verzoeker gaat daarna andermaal in op de risico's voor personen die na een lang verblijf in Europa terugkeren naar Afghanistan. Verzoeker wijst in dit kader opnieuw op en citeert uit algemene landeninformatie en geeft aan:

“Dit risico is er alleen maar op vergroot ten gevolge van de desastreuze socio-economische situatie waarin Afghanistan zich momenteel bevindt en waarbij er een ernstige hongersnood heerst (zie supra).”

2.3. Verzoeker concludeert:

“De beslissing van het CGVS maakt dan ook een manifeste schending uit artikel 48/3 en artikel48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2.4. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

“Het huidige beroep tot vernietiging van de beslissing van het CGVS ontvankelijk en gegrondte verklaren, en bijgevolg verzoeker in hoofde de vluchtelingenstatus toe te kennen.

In ondergeschikte orde aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.In de meest ondergeschikte orde het dossier te willen verzenden naar het CGVS.”

2.5. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog benevens de in dit verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1.1. Verzoeker legt op 12 maart 2024 door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stuk 10). Het betreft een aantal loonbrieven aan de hand waarvan verzoeker zijn integratie in België wenst aan te tonen.

3.1.2. Verzoeker legt ter terechtzitting door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stuk 12). Het betreft een attest van het LIGO en een aantal documenten inzake zijn medische opvolging in België. Volgens verzoeker blijken uit deze documenten een bijzondere kwetsbaarheid en 'verwestering'.

3.2. Verweerder legt op 7 maart 2024 door middel van een aanvullende nota een bundel algemene landeninformatie neer (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

4. Beoordeling van de zaak

4.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker preciseert niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, te dezen zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt door verzoeker bijgevolg niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.2. De Raad doet te dezen, in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen, verder geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Voorts maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM is *in casu* dan ook niet aan de orde.

4.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert verzoeker in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekers rechten werden gerespecteerd en dat verzoeker kon voldoen aan zijn verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U haalde tijdens uw persoonlijk onderhoud aan dat u tijdens uw vluchtroute naar België betrokken was bij een auto ongeval en daardoor verminderd zicht heeft en hoofdpijn ervaart. U heeft echter geen attesten mee om dergelijke klachten te staven. Ook wanneer u aan het begin van het onderhoud gevraagd werd hoe het met u ging, antwoordde u zonder meer goed en maakte u geen melding van deze problemen. Het is slechts wanneer u gewezen werd op een document dat u beschrijft als zijnde van uw vader, waar de naam van uw broer op stond, dat u voor het eerst spreekt over het ongeval (CGVS, p. 14). Er werd u ook tot tweemaal toe

gevraagd in het onderhoud medische attesten die betrekking hebben op de door u vermelde klachten door te sturen, hetgeen u tot op heden niet gedaan heeft (CGVS, p.14; p.19). Uit uw verklaringen blijkt evenmin dat u niet in staat zou zijn om op zelfstandige wijze deel te nemen aan een asielprocedure.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker slaagt er hoegenaamd niet in om deze motieven te ontkrachten. Waar hij in het verzoekschrift *“wenst te benadrukken dat verzoeker wil erop wijzen dat hij lijdt aan een ernstige depressie en dat zijn angst nog steeds geldt”*, waar verzoeker bij het CGVS aanhaalde dat hij slecht had geslapen door de stress voor het interview en dat hij door een auto-ongeval waarvan hij in het verleden slachtoffer werd een verminderd zicht en hoofdpijn zou hebben (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud (npo), p.14, 19), waar verzoeker bij de DVZ gewag maakte van problemen aan de rug en arm (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.29) en waar verzoeker in de vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ op algemene wijze poneerde dat als hij praatte en er iets mis ging, dit toe te schrijven zou zijn aan de problemen die hij in het verleden kende, dient immers te worden vastgesteld dat uit de documenten inzake verzoekers medische opvolging in België, die verzoeker neerlegt door middel van een aanvullende nota, geenszins kan worden afgeleid en dat verzoeker bijgevolg op generlei wijze aantoonst dat hij omwille van de medische klachten die in deze documenten worden omschreven niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) of mocht worden geacht om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen, om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten en om daarbij accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over de kernelementen in dit verzoek om internationale bescherming, en dit omdat aan hem niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Verzoeker zelf laat daarenboven na om in het kader van het voorgaande ook maar enige verdere, concrete en nuttige duiding te verstrekken. Hij vergenoegt zich in het verzoekschrift namelijk tot de algemene, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte bewering dat hij zou lijden aan depressie en angsten. In zijn aanvullende nota beperkt verzoeker zich er verder toe op algemene wijze te poneren dat hij een bijzondere kwetsbaarheid zou vertonen. Verzoeker toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze zijn voormelde problemen van invloed zouden (kunnen) zijn geweest op zijn gezegden; laat staan dat hij zou aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou (kunnen) zijn geweest op de behandeling en de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

Uit de verklaring van de DVZ, de aldaar ingevulde vragenlijst en de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat al deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen in hoofde van verzoeker worden afgeleid. Nergens formuleerde verzoeker of diens advocaat daarenboven enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze respectieve onderhouden. Uit de inhoud van deze stukken blijkt daarenboven dat verzoeker tijdens deze onderhouden in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Verzoeker, die bij de DVZ zoals reeds hoger bleek enkel aangaf dat hij op dat moment kampte met rug- en armklachten en aldaar niet de minste melding maakte van hoofdpijn of enig psychisch probleem, gaf bij het CGVS bovendien uitdrukkelijk aan dat zijn gehoor bij de DVZ, behalve in zoverre de tolk daar boos op hem leek, goed was verlopen, dat hij er alle redenen voor zijn verzoek kon geven en dat er geen belangrijke elementen waren die hij er niet kon vermelden. Verder gaf verzoeker bij het CGVS initieel expliciet aan dat hij zich op de dag van het persoonlijk onderhoud goed voelde (administratief dossier, npo, p.2-3). Slechts nadat hij werd geconfronteerd met een aantal vaststellingen, maakte hij voor het eerst gewag van een verminderd zicht en hoofdpijn ten gevolge van een auto-ongeval (*ibid.*, p.14). Aan het einde van het persoonlijk onderhoud gaf verzoeker in lijn hiervan voorts weliswaar op algemene wijze aan dat hij slecht had geslapen en door het betreffende auto-ongeval hoofdpijn had, maar verzoeker spitste dit niet concreet toe op zijn verklaringen. Hij gaf voorts aan zijn best te hebben gedaan om alles uit te leggen. Bovendien stelde hij dat hij niets meer toe te voegen had, dat hij alles kon vertellen en dat hij de gestelde vragen en de tolk goed had begrepen. Verzoekers advocaat formuleerde aangaande het voorgaande ook geen concrete en specifieke opmerkingen wanneer deze daartoe aan het einde van het persoonlijk onderhoud de kans had (*ibid.*, p.18-19). Bovendien vroeg en ontving verzoeker een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS en maakte hij hierover geen opmerkingen in de voormelde zin over aan het CGVS. Aldus wordt hij overeenkomstig artikel 57/5^{quater}, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet geacht in te stemmen met de inhoud van deze notities van het persoonlijk onderhoud en kan hij heden bezwaarlijk voorhouden dat deze inhoud dermate zou zijn gekleurd door de voormelde problemen. Uit de in het dossier opgenomen stukken kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest de elementen ter staving van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoeker niet concreet aantoonst of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen

dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

4.5. Verzoeker stelt een Afghaan te zijn, afkomstig van het dorp Kasoona, in het district Debala in de provincie Nangarhar. Omwille van de werkzaamheden van zijn vader, zijn broer en zijn schoonzus zou hij aldaar problemen hebben gekend met en een vrees voor vervolging dienen te koesteren ten aanzien van de taliban. Daarnaast stelt verzoeker nood te hebben aan internationale bescherming omwille van zijn verblijf in Europa en zijn (gepercipieerde) verwesterde profiel, alsmede omwille van de omstandigheden en de situatie in Afghanistan.

Teneinde een gedegen beoordeling te kunnen maken van verzoekers nood aan internationale bescherming, is het in dit kader essentieel om eerst een duidelijk zicht te krijgen op verzoekers reële regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen. De nood aan internationale bescherming moet namelijk steeds *in concreto* en aan de hand van de voormelde elementen worden aangetoond en onderzocht. Een verwijzing naar (informatie over) de situatie in verzoekers zelfverklaarde land en regio van herkomst is *an sich* dan ook niet dienstig en kan niet volstaan om in hoofde van verzoeker te besluiten tot het bestaan of de afwezigheid van een nood aan internationale bescherming. Er moet tevens een band voorhanden zijn en worden aangetoond tussen deze situatie en verzoekers persoon.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat er een aantal elementen voorliggen die ernstig afbreuk doen aan de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen.

Zo blijkt uit de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier vooreerst dat verzoeker kennelijk leugenachtige en bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn leeftijd en zich initieel ten onrechte trachtte voor te doen als minderjarige. Hoewel verzoeker initieel beweerde 17 jaar oud en dus minderjarig te zijn, blijkt uit de resultaten van het leeftijdsonderzoek zoals opgenomen in de beslissing van de Dienst Voogdij in het administratief dossier dat verzoeker indertijd in werkelijkheid een leeftijd had van 21,5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. Dat verzoeker dermate leugenachtige verklaringen aflegde omtrent zijn leeftijd doet op ernstige wijze afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Bovendien legt verzoeker manifest tegenstrijdige verklaringen af omtrent zijn scholingsgraad. In de fiche MENA gaf verzoeker aan dat hij tot de 10^e graad naar school ging in Afghanistan (administratief dossier, fiche MENA). Ook bij de DVZ verklaarde verzoeker geen analfabeet te zijn en gaf hij aan dat hij in Afghanistan tot het derde jaar middelbaar naar school ging en student was (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.11-12). Bij het CGVS herhaalde verzoeker dat hij in Afghanistan naar school ging. Deze maal preciseerde hij dat hij daar tot de 9^e graad naar school ging (administratief dossier, npo, p.6). In het verzoekschrift voert verzoeker echter meermaals aan dat hij nauwelijks of niet geschoold is. Zo verklaart hij dat hij niet weet wat voor dokter zijn vader was omdat hij daarvoor *“niet de educatieve achtergrond had”*, tracht hij ook zijn verklaringen omtrent de werkdocumenten van zijn vader toe te schrijven aan het feit dat hij *“niet hooggeschoold is en vertrouwt op de hulp van zijn broer voor dergelijke zaken”* en stelt hij later in het verzoekschrift zelfs expliciet dat hij ongeschoold is en niet kan lezen en niet kan schrijven.

Verzoeker legde daarenboven meermaals en manifest tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot zijn zussen. In de fiche MENA gaf verzoeker namelijk aan dat hij vier zussen had, N., B.A., F. en Z. Bij de DVZ gaf verzoeker echter aan dat hij slechts twee zussen had, N. en B.A. Bovendien legde verzoeker over de leeftijd van N. en B.A. kennelijk tegenstrijdige verklaringen af. In de fiche MENA gaf hij op 21 februari 2022 aan dat N. op dat moment ongeveer 14 jaar was en dat B.A. ongeveer 6 jaar was. Bij de DVZ verklaarde verzoeker op 5 januari 2023 echter dat hij de leeftijd van zijn zussen in het geheel niet wist (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.18; fiche MENA).

Ook over zijn broers legde verzoeker herhaald tegenstrijdige verklaringen af. In de fiche MENA gaf hij op 21 februari 2022 aan dat zijn broer R. ongeveer 16 jaar was, dat zijn broer A.H. ongeveer 24 jaar was en dat zijn broer Z. ongeveer 10 jaar was. Bij de DVZ verklaarde verzoeker op 5 januari 2023 echter dat zijn broer R. ongeveer 16 jaar was, dat zijn broer A.H. ongeveer 32 jaar was en dat zijn broer Z. ongeveer 14 jaar was. Bij het CGVS bleek verzoeker de leeftijden van zijn broers dan weer geheel niet meer te kunnen verstrekken (administratief dossier, npo, p.5; verklaring DVZ, nr.18; fiche MENA).

Verzoeker legde verder frappant tegenstrijdige verklaringen af aangaande de verblijfplaats(en) van zijn meest naaste familieleden. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Eveneens verklaarde u op uw eerste onderhoud op 21 februari 2022 in uw MENA fiche bij de DVZ dat uw familieleden, met uitzondering van uw broer A.H. (...), zich in Batikot, Afghanistan bevonden (DVZ MENA fiche, p.3). Later wijzigde u uw verklaring en gaf u aan dat ze zich in Gebiza, Turkije bevinden (CGVS, p.5). Uiteraard is het mogelijk dat uw familie verhuisd is in de loop van de tijd. Echter werd u gevraagd hoelang ze zich al in Gebiza, Turkije bevonden, waarop u antwoordde dat dat zo is sinds jullie vertrek. U bevestigde dan

ook dat jullie met z'n allen samen gevlucht waren (CGVS, p.5). Dit is echter onverzoenbaar met uw eerdere verklaringen volgens dewelke uw familie zich op het moment van uw interview bij de DVZ, lang na uw vertrek, nog in Afghanistan zou bevinden. Geconfronteerd hiermee kon u geen verklaring geven hiervoor en antwoordde u simpelweg 'Nee.' (CGVS, p.5)."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Door boudweg te poneren dat het "mogelijk" is "dat er zich een vergissing heeft plaatsgevonden bij zijn DVZ interview", ontkracht verzoeker deze motieven namelijk hoegenaamd niet. Zijn verklaringen in de fiche MENA waren duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Dat de voormelde tegenstrijdigheid zou berusten op een vergissing, ontbeert dan ook iedere ernst.

Verder doen enkele vaststellingen twijfels rijzen met betrekking tot verzoekers voorgehouden herkomst. Zo bleek verzoeker bij het CGVS niet eens te weten welk jaar het was volgens de Afghaanse kalender (administratief dossier, npo, p.4). Ondanks dat hij beweerde dat zijn dorp onder talibancontrole stond, bleek verzoeker bovendien geen taliban te kennen, gaf hij aan niet te weten waar de taliban gestationeerd waren en kon hij ook niet aangeven welke talibancommandanten er actief waren in zijn regio (*ibid.*, p.7).

Verzoeker legde eveneens kennelijk ongeloofwaardige verklaringen af aangaande het vermeende profiel van zijn vader als dokter die werkte voor of met buitenlandse organisaties in Afghanistan. In dit kader wordt in de bestreden beslissing vooreerst terecht vastgesteld dat verzoeker over de beweerde job van zijn vader frappant tegenstrijdige verklaringen aflegde. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

"Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de verklaringen die u aflegde op het CGVS tegenstrijdig zijn met uw verklaringen die u eerder bij de DVZ aflegde. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u problemen had met de taliban omdat uw vader in het leger diende (DVZ MENA fiche, p.4). Hiermee geconfronteerd tijdens het onderhoud op het CGVS, verklaarde u dat u had gezegd dat hij voor de overheid werkte maar dat u niet had gezegd dat hij bij het leger was (CGVS, p.4). Het is echter volstrekt ongeloofwaardig dat er zou worden neergeschreven dat uw vader bij het leger werkte zonder dat u dat zelf aanhaalde."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Door eenvoudigweg de uitleg te herhalen die hij in dit kader verstrekke bij het CGVS, door op algemene wijze te poneren dat er bij het invullen van de fiche MENA "een of andere miscommunicatie" zal hebben plaatsgevonden en door aan te geven: "Tijdens interviews kunnen misverstanden ontstaan door taal- en culturele verschillen, evenals fouten van de tolk. De verzoeker kan mogelijk bepaalde nuances niet goed hebben begrepen of geuït, wat kan leiden tot inconsistenties in de verstrekte informatie", doet verzoeker aan de voormelde motieven immers geenszins afbreuk. Verzoekers verklaringen in de fiche MENA waren ook op dit vlak duidelijk en niet mis te verstaan. Hij gaf er spontaan aan dat hij in zijn land van herkomst problemen kende met de taliban omdat zijn vader in het leger diende. Dit is manifest in strijd met zijn latere verklaringen volgens dewelke zijn vader als dokter actief zou zijn geweest voor buitenlandse organisaties.

Verzoeker legde over het beroep en de hieruit voortgesproten problemen van zijn vader bij het CGVS bovendien uitermate vage verklaringen af. Zo bleek hij nagenoeg niets te kunnen vertellen over dit beweerde beroep en deze problemen. Verzoeker bleek immers niet te kunnen aangeven wanneer zijn vader studeerde, wist niet hoe oud zijn vader was toen deze omwille van zijn beroepsactiviteiten zou zijn gedood, gaf aan niet te weten hoeveel zijn vader werd betaald, kende geen namen van buitenlanders waarmee of waarvoor zijn vader werkte en wist niet of er benevens de beweerde bedreigingen van en moord op zijn vader ooit incidenten plaatsvonden (administratief dossier, npo, p.10-12). Daarenboven wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

"Vervolgens dient opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de beroepsactiviteiten van uw vader en dus ook niet aan de daaruit voortvloeiende problemen."

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over uw vaders beroep te vaag bleven. U heeft geen idee hoe uw vader begonnen is met de job, hoe lang hij als dokter heeft gewerkt, wie zijn collega's of overste waren, hoeveel hij betaald werd en in welke dorpen of steden hij werkzaam was. Daarnaast kan u ook geen enkele anekdote vertellen over uw vaders werkleven en heeft u zelfs geen flauw idee wat voor een dokter uw vader was. Wanneer het u gevraagd werd antwoordde u dat hij een dokter voor de mensen was maar u niet precies weet van wat (CGVS, p.11).

Wanneer er dan doorgevraagd werd over wat hij het meeste wist, antwoordde u dat hij veel talen sprak en ook goed was in administratieve taken (CGVS, p.11). (...) Naast administratieve taken was de enige andere omschrijving die u van zijn job kon geven, het uitdelen van pakketten aan arme families die niks hadden (CGVS, p.10). Volgens uw verklaringen werkte uw vader in de regio van Nangarhar maar kwam hij wel elke avond opnieuw naar huis (CGVS, p.10). Het is ongeloofwaardig dat uw vader een dokter zou geweest zijn en u in alle jaren dat hij een dokter was niets te weten kwam over wat zijn specialisatie precies is. Dat hij verder (...) verschillende malen herhaalt hoe hij administratieve taken uitvoerde, dragen bij tot de onwaarschijnlijkheid dat uw vader een dokter was.

(...)

Vooreerst heeft u geen idee wanneer de bedreigingen aan uw vaders adres begonnen. U werd tot 3 keer toe gevraagd wanneer deze ongeveer begonnen zijn maar slaagde er niet in te antwoorden op de vraag (CGVS,

p.12). U gaf echter wel aan dat hij met u over de bedreigingen sprak (CGVS, p.12). Dat u dus geen schatting kan maken van wanneer de bedreigingen begonnen zijn of hoelang deze reeds bezig waren voordat uw vader vermoord werd, schaadt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Daarnaast is het vreemd dat uw vader tegen u over deze bedreigingen sprak, terwijl u uw gebrekkige kennis over de inhoud en omstandigheden van zijn job weet u aan het feit dat u nog een kind was en hij er u dus niet over vertelde (CGVS, p.12). Dat uw vader u te jong achtte om over zijn dagelijkse bezigheid te vertellen maar er geen graten in zag om u in te lichten over zijn bedreigingen van de taliban, is allerminst plausibel.

(...)

Bovendien gaf u tegenstrijdige verklaringen over het aantal keer dat uw vader bedreigd werd. Eerst zei u dat de taliban hem een paar keer bedreigd hadden, terwijl u later zei u dat hij maar 1 keer bedreigd werd (CGVS, p.12)."

Verzoeker slaagt er geenszins in om deze motieven te ontcrachten. In zoverre verzoeker het voorgaande tracht toe te schrijven aan zijn gebrek aan scholing, kan worden herhaald dat verzoeker over dit vermeende gebrek aan scholing zoals reeds hoger bleek kennelijk tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen aflegde. In zoverre verzoeker zijn bijzonder verregaande onwetendheid tracht toe te schrijven aan zijn leeftijd, kan verder worden herhaald dat verzoeker ouder is dat hij initieel voorhield. Op het ogenblik waarop zijn vader zou zijn bedreigd en nadien ook vermoord omwille van diens beroep, was verzoeker aldus reeds volwassen. Bovendien zou zijn vader hem wel zaken hebben toevertrouwd zoals het feit dat hij werd bedreigd. Dat zijn vader hierin geen graten zag maar verzoeker wel te jong zou hebben gevonden om hem in te lichten over zijn job en zijn dagdagelijkse bezigheden, ontbeert iedere geloofwaardigheid. Ook indien hij niet actief betrokken was bij de job van zijn vader, kon dan ook wel degelijk worden verwacht dat verzoeker over een veel meer gedegen kennis zou hebben beschikt van diens specificatie, job-inhoud en taken. Dat het daarover nooit zou zijn gegaan ten huize van verzoekers familie, is niet aannemelijk. Minstens kon worden verwacht dat verzoekers vader zijn familie inzake het voorgaande zou hebben geïnformeerd en dat ook verzoeker zich hierover zou hebben geïnformeerd bij zijn vader wanneer zijn vader omwille van diens beroepsuitoefening werd bedreigd door de taliban en verzoeker daarvan in kennis stelde. Gezien verzoekers vader verzoeker in kennis stelde van de bedreigingen, mochten ook hierover bovendien gedegen verklaringen van verzoeker worden verwacht.

De geloofwaardigheid van het beweerde profiel en de beweerde problemen van verzoekers vader wordt nog verder ondermijnd doordat verzoeker merkwaardige verklaringen aflegde over en kennelijk onwetend bleek omtrent de inhoud van de documenten die hij ter staving van dit beweerde profiel neerlegde. In dit kader wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gesteld:

"U legde ook een aantal werkdocumenten van uw vader voor. U verklaarde echter dat wanneer de taliban naar uw huis kwamen na de moord op uw vader, ze alles kapot gegoooid hadden, de computer hadden vernield en alle papieren en documenten gescheurd en verbrand hadden (CGSV, p.13). Geconfronteerd met de eigenaardigheid dat u, ondanks dat al zijn documenten verbrand of gescheurd waren, toch documenten van uw vader voorlegde, antwoordde u dat het uw broer was die deze opstuurde en hij deze mogelijks ooit nodig had voor zijn cv (CGVS, p.15). Geconfronteerd met het feit dat hij ze dan allemaal zou hebben en niet enkele, waarvan sommige erg gedateerd, kon u enkel antwoorden dat u niet zo hoog geschoold bent en deze documenten van uw broer kreeg wanneer u hem vroeg naar documenten (CGVS, p.15). Een verklaring die niet weet te overtuigen.

Over de documenten die u wel bij heeft, weet u tevens weinig tot niets te vertellen. U kent geen van de locaties waar uw vader werkte, hoewel deze gewoon vermeld staan op de voorgelegde documenten (CGVS, p.14). Van een verzoeker internationale bescherming kan op z'n minst verwacht worden dat die zich informeert over de documenten die hij voorlegt."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Door eenvoudigweg te suggereren dat er mogelijks nog kopieën van de originele documenten beschikbaar waren en dat de datering verklaart dat het mogelijks kopieën zijn, heft verzoeker de voormelde merkwaardigheden in zijn verklaringen geenszins op. Voor zijn verregaande onwetendheid aangaande de inhoud van deze documenten, biedt verzoeker evenmin een dienstige verklaring. Op zijn vermeende gebrek aan scholing werd reeds hoger ingegaan. Waar hij verder aangeeft dat hij gewoonweg vertrouwde op de hulp van zijn broer, kan niet worden ingezien waarom verzoeker dan naliet om zich bij deze broer te informeren omtrent de inhoud van de betreffende documenten. Ook via andere, derde personen had verzoeker zulks verder eenvoudigweg kunnen doen. Verzoeker liet dit echter kennelijk na (administratief dossier, npo, p.16). Dat hij naliet zich te informeren omtrent de inhoud van de documenten die hij zelf neerlegde ter adstructie van de voorgehouden beroepsactiviteiten van zijn vader, getuigt van een verregaand gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze beweerde beroepsactiviteiten.

Verzoeker slaagt er verder hoegenaamd niet in om het beweerde profiel van zijn oudste broer als dokter aannemelijk te maken. Vooreerst werd reeds hoger vastgesteld dat verzoeker over de leeftijd van deze broer frappant tegenstrijdige verklaringen aflegde. Verder dient te worden vastgesteld dat verzoeker ook over de voorgehouden beroepsactiviteiten van zijn broer uiterst vage en ontoereikende verklaringen aflegde. Zo kon hij niet aangeven wanneer zijn broer afstudeerde, wist hij niet wanneer deze in het ziekenhuis begon te

werken en kon hij niet preciseren of zijn broer al dan niet enkele jaren in het ziekenhuis werkte. Waar zijn broer zich had aangemeld om met deze job te kunnen beginnen, wist verzoeker ook niet. Ook gaf verzoeker aan niet te weten wie de collega's van zijn broer waren. Verder kon hij niet aangeven hoeveel zijn broer verdiende (administratief dossier, npo, p.8-10). Daarenboven gaf verzoeker aan niet te weten of zijn broer ooit elders had gewerkt. Ook wist hij niet of zijn broer tijdens de Covid-pandemie al dan niet meewerkte (*ibid.*, p.14-15).

Bovendien wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd dat het in het geheel niet aannemelijk is dat de taliban, zoals verzoeker beweerde, eerder niet op de hoogte zouden zijn geweest van de beweerde beroepsactiviteiten van verzoekers broer. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“U verklaarde dat de dorpingen op de hoogte waren van wat uw broer deed (CGVS, p.10). U gaf ook aan dat u leefde in een dorp dat onder taliban controle was (CGVS, p. 7). Het is dus aannemelijk dat ook de taliban leden in uw dorp op de hoogte waren van de job van uw broer. Volgens uw verklaring begon uw broer na een studie van 7 jaar als dokter te werken (CGVS, p.14). Volgens de door u voorgelegde documenten is uw broer afgestudeerd in februari 2019. Hij was dus al minstens 2 jaar aan het werk als dokter. U verklaarde eveneens dat de taliban niet op de hoogte waren van de job van uw broer en het moment dat ze het te weten kwamen, ze naar uw huis kwamen om hem te zoeken (CGVS, p.17). Het is echter niet geloofwaardig dat u in een taliban gecontroleerd dorp woonde en de taliban nooit eerder wisten wat het beroep was van uw broer, zeker omdat jullie het niet probeerden te verbergen en dorpingen het dus gewoon wisten.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Dat de dorpingen omdat zij het gunstiger zouden hebben gevonden en om vergelding te vermijden de informatie over het werk van verzoekers broer voor zich zouden hebben gehouden, kan namelijk niet overtuigen. Gezien het dorp onder talibancontrole stond, kan vooreerst aangenomen worden dat minstens een aantal van deze dorpingen zelf talibanleden waren. Bovendien was het risico op vergelding net groter indien de taliban erachter zouden komen dat de dorpingen zulke informatie voor hen achterhielden, terwijl het delen van zulke informatie met de taliban naar verwachting enkel zou leiden tot ernstige problemen voor verzoekers broer en er zelfs voor kon zorgen dat de dorpingen bij de taliban op een goed blaadje kwamen te staan.

Dit alles klemmt nog des te meer nu in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd wordt:

“U verklaarde vervolgens dat u uw broer op de hoogte bracht en jullie toen allemaal samen gevlucht zijn, zo'n 20 dagen voor de machtsovername (CGVS, p.15). Het is echter niet geloofwaardig dat uw broer op dat moment met u vertrokken is, aangezien de werkdocumenten die u voorlegde dateren van een latere datum. Zo legt u een certificaat voor van het Rode Kruis, dat dateert van 24 augustus 2021. Daarnaast legde u een werkcertificaat voor van de Relief Humanitarian Development Organization, waarin bevestigd wordt dat uw broer werkzaam was als vaccinatie supervisor van 1 januari 2022 tot 28 februari 2022. Uit deze documenten blijkt dat uw broer lang na uw vertrek nog aanwezig was in Afghanistan en werkzaam bleef als dokter. Geconfronteerd hiermee zei u dat dat niet mogelijk was en de datum mogelijk niet klopte op het document (CGVS, p.16). Het is echter weinig plausibel dat de organisatie in kwestie documenten zo verkeerd in de toekomst zou dateren.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Door eenvoudigweg aan te geven dat documenten door de tumultueuze omstandigheden in Afghanistan onnauwkeurigheden kunnen bevatten, ontkracht verzoeker deze motieven immers niet. De Raad treedt verweerder bij en is van oordeel dat het niet plausibel is dat organisaties zoals het Rode Kruis en de Relief Humanitarian Development Organization documenten dermate verkeerd in de toekomst zouden dateren en dat deze laatste organisatie expliciet doch foutief zou aangeven dat verzoekers broer werkzaam was als vaccinatie-supervisor van januari tot en met februari 2022.

Overigens vertoonde verzoeker ook inzake inhoud van de neergelegde documenten van zijn broer een gebrek aan kennis en bleek hij zich hierover niet te hebben geïnformeerd; zelfs niet bij zijn broer zelf (administratief dossier, npo, p.14, 16). Dat hij naliet zich te informeren omtrent de inhoud van de documenten die hij zelf neerlegde ter adstructie van de voorgehouden beroepsactiviteiten van zijn broer, getuigt andermaal van een verregaand gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze beweerde beroepsactiviteiten.

Verzoeker legde bovendien herhaald tegenstrijdige verklaringen af omtrent zijn beweerde reisweg naar België. In de fiche MENA beweerde hij dat deze reis werd geregeld door zijn oom M.K. en gaf hij aan dat hij desondanks niet wist wie de smokkelaar was en hoeveel er voor zijn reis werd betaald (administratief dossier, fiche MENA). Bij de DVZ gaf verzoeker echter aan dat zijn reis werd geregeld door zijn oudste broer, A.H., dat de smokkelaar Z. heette en van Afghaanse origine was en dat zijn reis 7000 of 8000 euro had gekost (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.32). Bij het CGVS verklaarde verzoeker opnieuw dat zijn reis door zijn broer werd geregeld. Geconfronteerd met zijn eerdere verklaringen, gaf hij bovendien als gekunstelde *post factum* bewering dat zijn oom er ook mee bezig was, de persoon die hielp bij zijn reis ook kende en misschien ook meehielp maar dat zijn reis uiteindelijk wel werd geregeld door zijn broer (administratief

dossier, npo, p.18). Deze laatste verklaring kan echter nog steeds niet worden gerijmd met zijn initiële, eenduidige verklaring dat zijn oom zijn reis regelde.

De algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen wordt eveneens ondermijnd door verzoekers houding en gedragingen nadat hij zijn land van herkomst verliet. Dient immers te worden vastgesteld dat verzoeker initieel gedurende verscheidene maanden verschillende veilige landen en lidstaten van de EU doorkruiste, dat hij in enkele van deze landen gedurende langere tijd vertoefde en dat hij in geen van deze landen een verzoek om internationale bescherming indiende. Zo gaf verzoeker aan dat hij, na 15 dagen in Iran en een maand in Turkije te hebben verbleven, nog een maand verbleef in en reisde door Griekenland en (Noord-)Macedonië, drie maanden vertoefde in Servië, vijf dagen in Hongarije was en nog tien dagen verbleef in en reisde door Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.33; fiche MENA). Daarbij werden van verzoeker vingerafdrukken afgenomen in Oostenrijk en Zwitserland. Desondanks koos verzoeker ervoor om in geen van deze landen een verzoek om internationale bescherming in te dienen (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.23). Redelijkerwijze kan nochtans worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in een veilig land of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliel dit te doen en na zijn vertrek uit zijn land van herkomst dermate lang talmde alvorens zulk verzoek uiteindelijk in te dienen in België, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijner hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Voor het overige blijkt uit de stukken van het dossier dat verzoeker slechts een beperkt aantal verklaringen aflegde die een mogelijke indicatie kunnen vormen voor zijn voorgehouden herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen, dat verzoeker daarbij bovendien nauwelijks of niet verder werd bevraagd inzake verscheidene van de voormelde, ter beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming en het onderhavige verzoek om internationale bescherming nochtans cruciale en elementaire elementen, dat verzoeker vage, ontoereikende en niet te verifiëren verklaringen aflegde op de weinige momenten waarop hierover wel werd doorgevraagd en dat er geen informatie in het dossier is opgenomen aan de hand waarvan verzoekers werkelijke regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen nader kunnen worden geverifieerd en onderzocht.

Gelet op het voorgaande, is het op grond van de inhoud van de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op verzoekers reële regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen.

De door verzoeker neergelegde stukken en documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, zijn niet van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande. Dient immers te worden opgemerkt dat deze allemaal slechts worden neergelegd in de vorm van kopieën. Gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, kan aan deze stukken en documenten bijgevolg geen bewijswaarde worden gehecht. Dit geldt nog des te meer nu uit de informatie zoals opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier blijkt dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid was, dat aldaar op grote schaal werd gefraudeerd met allerlei documenten zoals de neergelegde stukken en dat dergelijke stukken daardoor zowel binnen als buiten Afghanistan eenvoudigweg illegaal en tegen betaling konden worden verkregen. Bovendien bleek reeds hoger dat verzoeker zichzelf kennelijk niet eens de moeite had getroost teneinde zich te informeren over de inhoud van de stukken die hij *nota bene* zelf neerlegde ter adstructie van zijn verzoek om internationale bescherming. Ook deze vaststelling doet afbreuk aan de bewijswaarde van de door hem neergelegde stukken en documenten.

De stukken die verzoeker neerlegt door middel van zijn aanvullende nota's bevatten tot slot evenmin elementen die een ander licht zouden kunnen werpen op of afbreuk zouden kunnen doen aan de hoger gedane vaststellingen.

Gezien het de Raad te dezen ontbreekt aan de nodige onderzoeksbevoegdheid, ontbreekt het de Raad bijgevolg aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 oktober 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT